

смърт, погрешно посочена в сборника “Българското опълчение 1877–1878”¹³, както и да се уточнят някои факти, свързани със съпругата му и неговия син – Димитър.

Сред особено ценните документи, във връзка с постъпването на работа като смотрител (надзирател) в Софийския окръжен затвор, е поръчителството от 1890 г., дадено на Димитър Савов от неговия по-малък брат – Васил Савов. Братът гарантира с изискващата се от закона сума от 800 лв., със своята къща и други имоти, за това, че Върховната сметна палата ще има пълно право върху тях, ако при проверка на делата на назначения за държавен служител Димитър Савов, се окаже, че той е злоупотребил с правомощията си. В този пакет с документи се намират и заверени копия на телеграми, рапорти, писма и актове на административните и съдебните органи, свързани с ареста и съдебното дело срещу Александър Ризов и още девет души, между които и Димитър Савов. Всички те са обявени за виновни и съпричастни към неуспешното покушение срещу министър-председателя Стефан Стамболов и за убийството на финансовия министър Христо Белчев. Савов е обвинен, че като надзирател в затвора е улеснявал получаването на кореспонденция от арестуваните и е позволявал свиджания на лица извън затвора с тях. По тези причини той е освободен от длъжността “Смотрител” и арестуван на 17 март 1891 г., като престоява в затвора до 28 май 1892 г., след което е освободен, но е оставен под полицейски надзор в своя дом в Пирдоп. Пак тук са и преписи на телеграми от Министерство на вътрешните работи до оклийския началник в града за извършване на обиски в дома на Димитър Савов и отговорите до висшестоящите институции за резултатите от тях¹⁴.

Копията от оригиналите са правени от Димитър Савов през 1895 г. и са надлежно заверени от съдебните органи и пирдопския оклийски началник. Искането за предоставянето им е на потърпевшия, във връзка с работата на специалната комисия, оглавявана от д-р Моллов за разследване на злодеянията, извършени по делото, а и по повод подаването на заявление от опълченеца за възстановяване на поборническата му пенсия¹⁵.

Пак във връзка с ареста му през 1891 г. в масива от документи са съхранени и писма от Тайния кабинет на княз Фердинанд до майка му Никула Савова. Те дават повод да се смята, че тя се е обърнала към държавния глава с питане за причините за арестуването на сина ѝ. Отговорено е, че той е злоупотребил с положението си на смотрител, като е допуснал свидждане на затворници с външни лица, и че делото му е още висящо.